

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
hához hordással vagy postán küldve:
Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért igtattatik be.

Lapunk számára hirdetőket felvesznek **Budapesten:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mária.

Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) ezindendők: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyitásterben megjelenő közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Az uzsoráról.

A jelen sanyaru pénzviszonyok közt mindinkább kezdő fejét felütni ezen embertelen társadalmi mételey és pedig a legborzasztóbb alakban és kiterjedésben.

A jelen viszonyok az uzsora burjánzására legalkalmasabbak, mert százával vannak épen a különféle balesetek által sujtottak, kik hogy magukon segítsenek, hogy gazdaságaikat fentarthassák kénytelenek másoktól pénzt kérni; s e kölcsönadók közt vannak elég nagy számmal oly lelketlenek, kik a balesetek sujtásain kapva, sőt az időt legalkalmasabbnak találva, mert a szerencsétlenség által üzött, hogy pénzhez juthasson mindenre kész — a legembertelenebb módon használják fel önző céljaikra. Az ily kölcsönökkel nemesak nem boldogulnak a kölcsönvevők, de a kamat birtokuk jövedelmét emésztvén fel, a tőke pedig csakhamar a kölcsönvevő anyagi bukását okozza, mert csekély tulajdona jövedelmével a kamatot fizetvén, neki fentartásra nem marad semmi s végre buknia kell.

Vannak, kik a magas uzsorára dolgozó tőkepénzesek eljárását jogosultnak s nem vélik a tőkepénzt korlátozhatónak jövedelmezésében akkor, midőn az ipar, kereskedelem és gazdaságnál az illetők előtt nyitva a tér a jövedelem bármily fokozására.

E felfogás azonban családódon alapszik. Mert igaz, hogy a kereskedők néha nagy nyereségnek örvendenek; de biztos, rendszeres és állandó-e az ily jövedelem s nincsenek-e kitéve minden perczen a veszteség esélyeinek is? A gazdának — kivált ha értelemmel és szorgalommal munkálkodik — dús jövedelmet hoz egy jó aratás; hanem hányadik esztendőben történik ilyen aratás? Az iparos megfizetheti munkáját, midőn jó évek járnak, de ha pénzüke van, az ipar is esőkkenik, sőt néha egészen s beáll az iparos ünnepe, mikor nincs más dolga, mint a fogát piszkálni éhgyomorra.

Ily körülmények közt midőn élni kell, midőn családot, üzletet vagy gazdaságot fentartani kell, nem tehet egyebet az illető, mint odafordulni hol kölcsönt kap sokszor bármily feltételek mellett s ekkor akadnak emberek, kik az ily csapás által sujtottak nyomorát kizsárolják, sőt azok anyagi bukását idézik elő. — Igaz, hogy a pénz is oly tárgy, melylyel tulajdonosa szabadon rendelkezhetik, szabadon adhatja bárkinek; de mégsem az a célja ennek, hogy ezáltal a szükségben levők végbukását idézzék elő. Ha eszköz is gazdagodásra, de nem cél arra, hogy mások bukását eszközölje.

A kormánynak azért intézkedni kell e társadalmi mételey ellen, intézkedni kell a törvényhozásnak. Nem élünk abban a boldog hiedelemben, hogy néhány törvényezikkely egy tolvonással véget vet közgazdasági nyomorúságainknak. A kamat maximum meghatározása egymaga nem elegendő arra, hogy viszonyainkat megváltoztassa. Ide bizony mindenek felett ernyedetlen szorgalom, — az egyesek, családok és az állam takarékosága kívántatik. De későn van akkor az uszás megtanulásának szükségéről beszélni valakinek, mikor már nyakig ér az árvíz; itt már csak az ár terjedésének meggátlásával lehet segíteni. A kamat maximum megállapításának az lenne feladata, hogy állítsa meg, s — ha csak részben is — apaszsa az árt, hogy ezáltal időt nyerjünk szorgalmunk és takarékoságunk által javítani, megszilárdítani anyagi helyzetünket.

Hogy magas kamatok akkor is lesznek, az kétséget sem szenved. De egy igen nagy része azoknak, kik most nagy kamatra helyezik el pénzüket visszavonul oly üzlettől, melyet tilt a törvény s méltó joggal megbélyegez a közvélemény. A ki a törvény tilalmát áthágja, az legalább is nem tisztességes ember. A ki tehát e névre igényt tart, az nem fog uzsoráskodni.

Hogy ezenkívül nagyon üdvös hatásuk lehet-

nének a kormány által felállítandó vagy gyámolítandó hitelintézetek is — a mit némelyek javasolnak, — szívesen elismerjük. De egymagukra nem elégségesek közgazdasági nyomorúságaink megszüntetésére. Sőt kénytelenek vagyunk itt egy aggályunknak kifejezést adni. Ha az uzsora meggátlása nélkül pusztán ez uton akarnánk magunkon segíteni, az állam pénzereje oly mértékben lenne ezáltal igénybe véve, a mit semmi esetre sem bírta meg. E mellett előné az önerőre való támaszkodást az egyesekben, helyette azon — kelletlenül máris jobban lábra kapott — nézetet fejlesztvén ki, hogy az államnak kötelessége minden segélyre szorultat csak úgy ingyen kegyelemből gyámolítani, felsegélni. Innen aztán csak egy lépés van hátra a — communismusig.

Ajánljuk e nézetünket a kormány figyelmébe annál inkább is, mert mit elmondunk nem pusztán egyéni nézet, de a dunántúli vidék egyik tekintélyes lapja szintén hangsúlyozza a fentebbieket.

Segítenünk kell mielőbb; leginkább van hivatva a kormány, hogy segítsen e bajon. Ne halogassa az ügyet, mert mennél tovább tart a halogatás, annál kevésbé használhat a segély. Az általános corruptio elejét vegye s hasson oda közvetve és közvetlenül, hogy e társadalmi bajt végképen kiirtani ha nemis lehet — de legalább korlátozza. A nép szomoruan fizeti a nagy adót, de e kötelezettségének eleget tesz, mert kell, mivel e nélkül az állam nem állhat fenn — ott fönn a kormányközegek is teyének eleget a kötelmeknek s a nép javát szívükön hordva teyék meg azt mind, mi javukra van és viszont nyomjanak el erejükhöz s a lehetőséghez képest minden társadalmi mételeyt mi a jólétet akadályozza s a polgárság erkölcsi és anyagi kárára van; ekkor könnyebben viseli a nép is a terheket, mert tudja, hogy ott fenn érdekeit a kormány szíven hordja s jóléteért megtesz mindent.

TÁRCZA.

Légyott.

— Beszély. —

Irta: **Bulyovszky Lilla.**

(Folytatás.)

IX.

Miután az első szertartásos szóváltásokon keresztül estem s a béke megszilárdítása tekintetéből egy tiz forintot nem érő kalapot, melyet másnap mint szükségtelem nyolczért eladék, tizenkét pengő forintért megvettem: szinlett csodálkozással körütekintve a boltban, mintha csak most jutott volna eszembe felkiálték:

— „De hol van Luiza? nem látom Luizát?”

— Ah, Luizát kérde ön? felelé madame Nanette s tarka képét némi zavar egyhangu szinnel borítá el. Luiza már nincs nálam.

De nem méltóztatik, folytató nem ügyetlenül szinlett elfogulatlansággal, e csipke fejdiszeket megtekinteni? csak tegnapt kaptam Párisból.

— Köszönöm, már el vagyok látva, és mióta nincs itt Luiza?

— Ó már egy év óta;... egyenesen a hires Crépe divattárból valók és különösen kettőt közölök nem szeretnék másnak juttani, mint...

— Nem viselek fejdiszeket, kedves madame

Nanette; hanem mennyire sajnálom, hogy a kedves Luiza elment!

— Menetet, jegyzé meg Ida kisasszony.

— Tessék elhinni, folytató madame Nanette, ki látszólag ki akarta kerülni a beszédet Luizáról, még nem mutattam senkinek e csipkéket, s egy hétig nem is mutatom másnak, mint legkedvesebb vevőimnek; az előbb is Buxbaum asszonyságot el hagytam menni a nélkül, hogy felnyitottam volna a katalyákat. Szebet már ki sem lehet gondolni;... azután nem is drága, majd haza küldöm, csak tessék választani belőle: az árra nézve pár hónap mulva is lesz időnk beszélni... uem adnám sokért, ha e remek művek szinpadon bámultatnának... tudom, hogy másnap szük lenne a boltom és az utcán járnai sem lehetne a sok equipage miatt.

Madame Nanette benne volt a beszédben s jaj nekem, ha nyelve forgását tetszésem szerint fel nem használhatom; tudom, hogy csak egy mód van öt Luizáról beszéltetni és ez abból áll, ha irigységét sikerül fölébresztem.

— Mit beszél ön madame Nanette? sohasem fogja áruiat annyira megkedveltetni, mint mikor még Luiza mutatható be azokat: Luiza angyal feje, viritó arca, villogó szeme ellenállhatanná tették azon kalapot, főkötőt vagy fejdiszt, mit rajta próbáltak; — szegény Luiza! valóban sajnálom, hogy már nincs itt; ő oly szép, oly jó és szerény volt.

— Jégre is vitte nagyon jó szive; jegyzé meg Ida kisasszony, kinek öntudatlan segítségére, Luizát

dieserve számolhaték. — Na, mi szépséget illeti, folytató, nem lehetett ugyan nem szépnek mondani; de képe olyan volt, mint a holdvilág, szája pedig ha mosolygott egytől-egyig kimutató harminczkét fogát

— Na már engedjen meg kedves kisasszony, mondá Nanette, ki a távol levő Luiza helyett örömes-tebb fordító a jelenlevő Ida ellen fullánkját, mi elismerjük, hogy az ön képe sokkal hasszabb és nyelveckéje hegyesebb; de Luiza szépsége azért páratlan volt... legfőlebb, tevé hozzá az a hibája lehetett, hogy arezbőre semmi változatost nem mutatott; pedig a férfiak azon arczokat szeretik, melyek minduntalan más szint mutatnak.

— Most tudjuk hát, miért csinál a madame annyi hódítást, viszonzá Ida, ki mint titkos tanácsosnéja asszonjának és festékes tégelyeinek, nem oly lábon állott vele, hogy bármivel adósának kellett volna maradnia.

— Hogy érti ezt a kisasszony?

— Nos, mert a madamnak, mint az egész világ tudja, még sokkal jobb és könyörületesebb szive van, mint Luizának volt; felelé Ida, golyót golyóra lövén.

A mint e két szeretetreméltó lényt régibb időből ismertem, most minden attól függött, hogy Luiza tovább is összefüggésben maradjon czivakodásuk tárgyával; mert akkor bizonyosan mindent kimondanak, mit egymásra tudnak, ha mit Nanette visszatartásából gyanitanom lehetett — nem minden befolyás nélkül voltak Luiza sorsára.

(Vége következik.)

A székesfejevári ügyvédi kamara 1875. évi jelentése.

Az 1874. XXIV. t. cz. 37. §-a értelmében az ügyvédi kamarák kötelesek lévén minden év elején a lefolyt év ügykezeléséről, tekintettel az ügyvédség és a jogszolgáltatás terén tett tapasztalatokra, általános jelentést terjeszteni fel az igazságügyminiszterhez: a helybeli ügyvédi kamara ennél fogva a múlt hó 26-án tartott közgyűlésében tárgyalás alá vette a választmány által készített jelentést s miután azt némi módosításal megállapította, az a napokban felsőbb helyre fel is terjesztetett.

Ezen évi jelentés kiterjeszkedett az anyagi törvények hiányaira s a hitelviszonyokra, továbbá hangsúlyozta az ügyvédi rendtartást tárgyzó törvény hiányait s annak módosítását. Ezek csupán a jogász közönséget érdekelvén: közzételüket feleslegesnek tartom mint szintén az ügykezelésre vonatkozó részt is, mint a mely e lapokban kivonatolag már közölve lett.

A jelentés 4. részét képezi: a törvénykezés terén tett tapasztalatok, tekintettel a székesfejevári ügyvédi kamara területén létező bíróságok eljárására.

Az igazságszolgáltatás, a bíróságok eljárása s ennek egy szakértő testület általi részrehajlatlan megbirálása, a tapasztalt hiányok kiemelése, mindenkit kisebb-nagyobb mértékben közvetlenül érdekel. Ez az oka tehát annak, hogy a jelentés ide vonatkozó részét a többi kamarák példájára egész terjedelmében közzé teszem:

A bíróságok eljárásának birálatánál szemünkbe ötlenek a perrendtartás hiányai, mivel azonban a törvény gyakori változtatása a jogérzelemre hátrányos befolyással van: oda terjed véleményünk, hogy perrendtartásunknak a nméltóság Curia által ajánlt novelláris változtatása addig, míg a polgári törvénykönyv ezzel összhangzatban lévő perrendtartás elkészül, elégséges és célra vezető lenne. Mert hiszen, ha vannak a törvénynek hiányai, azokat egy jeles bírói kar feleltetheti, míg ellenben a legjobb törvény sem kielégítő ott, hol a hiba a bíróban található.

Az igazságszolgáltatás terén felmerült panaszaink tehát nem a perrendtartás hiányában, hanem az eljárás lassúságában gyökereznek.

Ezen lassu eljárás különösen tapasztalható a perek végrehajtási stadiumában s általában a telekhivatalnál.

Míg a bírói ügyvitel 126. § a elősorolja a soron kívül előadandó ügyeket s köztük a végrehajtási kérvényeket is, addig a székesfejevári és veszprémi kir. törvényszékekénél, különösen ezek telekhivatalainál azt kelle tapasztalnunk, hogy soronkívüli ügyek ugyszolván ismeretlenek, mert ha egyik vagy másik ügy kellő időben nyer is elintéztést: a kiadóhivatal késedelmesége miatt a kiadványozás felette hosszú időre terjed.

A végrehajtási kérvények közé tartozó s így soronkívülséget igényelhető árverési kérvények a beadás után csak hónapok mulva intézettek el. Hónapokig tart az árverési végzések leiratása s a határnap kitűzése, mely a helyett, hogy az előadó bíró által vagy a tanácsülésben teljesítenék, rábizatik a kezelő személyzet valamelyik tagjára, ki a végzés leírása után a határnapot beigtatja. Az árverés foganatosítása után a kielégítési sorrend megállapításáig, illetőleg az erre vonatkozó tárgyalási határnap kitűzéséig ismét hónapok mulnak el, a helyett, hogy a perrendtartás 44. §-a értelmében az árverés jogerőre emelkedése után azonnal határnap tűzessenék a sorrend megállapítására.

A perrendtartás 450. §-a szerint tartozik a telekhivatali hatóság a sorrendi tárgyalás berekesztése után a vételár felosztási tervét 3 nap alatt hivatalból elkészíteni, mit minden érdekelt fél megtekinthet s ha érdekelt sértve látja, a tárgyalás napjától számított 15 nap alatt fellebbezéssel él.

A törvény ezen intézkedése azonban nálunk nem tartatik meg, hanem e helyett a következő eljárás honosult meg:

Tárgyalás után a sorrendi jkönyv beigtattván, az előadó bíró kezébe jut, ki azt, midőn a számszerinti sor rákerül, tehát hónapok mulva előveszi, elkészíti a sorrendi végzést s azt előadás után leírás végett kiadja. E végzés a kiadóhivatalban ismét hónapokig hever, mig nem leiratván, a feleknek kézbesítetik. — Ezen kézbesítés napjától számítatik a 15 napi felebbezési határidő, és így rendszerint fél, sőt egy év alatt jut oda az ügy, hova a perrendtartás szabályai megtartása mellett 15 nap alatt kellett volna jutnia.

Mennyi idő, mennyi fáradság megkíméltetnék tehát, ha a bíróság a perrendtartáshoz alkalmazkodnék. A perrendtartáshoz alkalmazkodás mellett fölöslegessé válnék a sorrendi végzés több példányban leiratása s a feleknek kézbesítése s ezáltal nemcsak idő kíméltetnék meg, hanem az iroda-személyzet is nagy munkától menekülne.

A divatozó eljárásnak még egy feltűnő hátránya van, az t. i., hogy a hitelezők szétszórvá lakkván, sőt tartózkodási helyeiket változtatván: nekik a sorrendi végzés nehezen vagy épen nem kézbesíthető, mely körülmény a sorrendi végzés jogerőre emelkedését, következképp a vételár kiutalványozását felettebb késlelteti s nem ritkán gátolja. Mig ellenben, ha a perrendtartás 433. §. e. pontja megtartatik s a jelzálogos hitelezők képviseltesük végett utasítatnak, ellenkező esetben gondnok által képviselteknek: sem a sorrendi végzés kézbesítésének szüksége nem merül fel, sem a

jogerőre emelkedés és kiutalványozás a véletlen esélyei által gátolva nem lenne.

Kittünik az előadottakból, hogy az árverési kérvény beadásától a kiutalványozásig nem hónapok, hanem évek telnek el, mi különösen a sorrendben későbbi hitelezőkre nézve tetemes anyagi hátránnyal jár, mert a megelőző tételek magas kamatai nem ritkán ezek tőkét emésztik fel.

Mindezen hiányok aként volnának orvosolhatók, ha a székesfejevári és veszprémi kir. törvényszék rendelkezletileg utasítatnék a perrendtartás szabványainak s az ügyvitel intézkedéseinek megtartására.

Az ügymenet lassúságát neveli még a tanácsüléseknek a székesfejevári kir. törvényszéknél czélszerűtlen beosztása, mert míg a polgári, váltó- s hűnyűgek elintézése végett, melyeknek száma a múlt évben mintegy 13,000-et tett, hetenkint legalább hét ülés tartatik, addig a majdnem ugyanannyi számra rugó telekkönyvi ügyek hetenkint egy ülésben adatnak elő s intézettek el.

(Végo következik.)

Az ápril 22. és 23-án tartandó előképek es műkedvelői előadások sorrendje.

Szombaton azaz 22-én a sorrend következő: **Saba királynője.** — Képlet. (Salamon király fogadja Saba királynőt.) Személyek: Thurn-Taxis hercegné (Saba királynője). Szögyény M. Mariska. Horhy Antalné. Neumann Arminné. Mallinarich Andreowna Smaragda. Gorcey Marietta grófnő. Ráder Gizella. Jurisztowszky Emma.

Neumann Armin (Salamon király). Ambrózy Mihály. Bóné Géza. Szögyény M. Géza. Meszlenyi Lajos. Posztóczky Kálmán. Flatt Gaston. Farkas Károly. Comarow Sándor. Szabó Ferencz. Malomsoky Sándor. Hegyessy István.

Rembrandt műterme. — Képlet. Thurn-Taxis hercegné (Német alföldi hölgy). Ambrózy Flatt Malvin, (Zsidó ara Rembrandttól). Gróf Zichy Jenőné (Tizian leánya). Horváth Ilona, (Beatrice di Cenci, Guidó Rennitől).

Bóné Géza, (Rembrandt). Heinrich Sándor, (Német-alföldi lovag). Detrich Zsigmond, (Apród).

Meny érkezése. — Képlet. Szögyényi M. Mariska (menyasszony). Ráder Gizella, (nyoszoló lány). Mallinarich Smaragda, (nyoszoló lány). Gorcey Marietta grfnő (örömanya), Zichy Nándorné grfnő. Vértessy Józsefné. Horhy Antalné.

Seidel Lajos (vőlegény). Fiáth Imre (örömatya). Detrich Zsigmond. Szögyényi M. Géza. Szüts Arthur. Meszlenyi Lajos. Modrovich Ignác. Farkas Károly. Posztóczky Lajos. Flatt Gaston. Szabó Ferencz. Ifju Fiáth Imre. Tóth Sándor.

Coronaró Katalin. — Képlet. (Velencez hódol Coronaró Katalin cypriusi királynénak). Ambrózy-Flatt Malvin, (Coronaró Katalin). Neumann Arminné. Bóné Gézané született Fogthüty Vilma. Thurn-Taxis hercegné. Tschebulsné. Horhy Antalné. Zichy Nándorné grfnő. Gróf Zichy Jenőné. Ráder Malvina. Detrich Lujza. Szendefy Rózsa. Ráder Gizella. Miske Irma bárónő Turják Etelka. Horhy Flóra. Posztóczky Ilona. Spitzer Etelka.

Posztóczky Kálmán. Heinrich Sándor. Bóné Géza Szüts Arthur. Meszlenyi Lajos. Comarow Sándor. Gebhart Bódog. Kornis István. Eisenhut József. Szabó Ferencz. Flatt Gaston. Lemle Kálmán. Farkas Károly. Fiáth György. Flatt Jenő. Ligethy Ede.

A tableauk közt melyek sorrendjéről a program szól részletesen, szindarab adatik: „Egy pohár víz, vagy ha te úgy én is úgy.” Vigjáték egy felvonásban. Franciaából fordította Nikolics Sándor. — Személyek: Zalárdy báróné, fiatal özvegy: Neumann Arminné. Aktási Richard, ügyvéd: Flatt Gaston. Klára, a bárónő szobaleánya: Medgyaszay Zsófia. Történik a bárónő lakásán.

Vasárnap ugyanazon tableaux-ok adatnak a sorrendet bővebben a kibocsátandó programmok jelzik. A tableauk közt ezen szindarab adatik: „Egy ur és egy asszony” Vigjáték 1 felvonásban. Írták Xavier, Duwert és Luranne. Franciaából fordította Egressy Béni. — Személyek: Egy ur: Kovács Lajos. Egy asszony: Szinovácz Gyuláné. Fogadósné: Nagy Ignáczné. Történik egy kisvárosi vendéglőben. — Megjegyezzük végre, hogy ezen előadásokon, mint hírlik, új tableauk is lesznek bemutatva.

Levél a fővárosból.

Ápril 18. 1876.

(A husvét örömei. — Hogy ünnepel a fővárosi ember? — Templomi műtelvek és művészpapok. — „Te Deum” s az öreg Duna. — A miye csak Budapestnek van. — Ki a zöldbe! — Fenn a Gellérten. — Népi ünnep nép nélkül. — Egy kis husvét „loccsolás.”)

Elmultak hát a husvétüi ünnepek is, — a hagyományosan nagyhangú husvétüi czikkeken kívül azonban vajmi kevés eseménynel. Azok a bombasztikus czikkekek pedig eseménynek nagyon gyalólok. Egyszer olvashattott csak a magyar nemzet korszakot alkotó „husvétüi czikkekek,” de azóta egy évtized tünnt a sem miségbe s a kéz, mely egy lángelme világot besugárzó fényénél papírra veté azokat, ma már ott porlad a nemzet leandó Pantheonjában.

Nagy események esélyei előtt állunk bár, de homályos zürben vész el tekintetünk. Jobb tehát ama felvidámító családi jelenetek, a viszontlátás örömei, az együttlét boldogsága, vagy akár a vallásos kegyelet megkapó ünnepi tényei felé fordulunk, melyeket mind-mind a kedvesen fogadott husvét hoz magával. — Kit talán évek hosszu során át gátoltak a pálya viszonyosságai fölkeresni a mindig kedves otthon, s husvét ünnepe meglepi azokat, kiket övéinek mond s kikre a szív legtalegebb szeretetével gondolhatott csupán a távolban: talán annak legszebb a tavasz e szép ünnepe. Kit hivatalos kötelék, tanulmány vagy a mindennapi megszerzése tart távol övétől, mint siet az is munka után az édes pihenést boldog otthonában élvezni, hol rideg kötelesség helyett gyengéd szeretet s ölelő karok várják. S mindezt elgondolva mily kedves emlékektől népesül annak keble, ki mind amaz örömeiket nem élvezheté, de — bár szerény kárpótlásul — élvezé a budapestiek husvétüi mulatságait.

A budapestiek husvétüi „mulatsága” a templomon veszi kezdetét. Első tekintetre sokan megbotrónkok-hatának a profán kifejezés ily szerű alkalmazásán; de, hogy a botránykövet eltávolíthassuk, csak nézzünk körül kissé. — Azok a szombat esti nagyszerű körmenetek, tizezernyi emberrel egy tömegben, a mint egy templomtól a másik elvonultak palotasorok kivilágított ablakai alatt, katonai zenekarok által intonált indulók harsogása közt s a részvevőt és még inkább a néző közönség által ily alkalommal utczára hurzolt fényűző pompa — bizony szép és érdekes multság s szemnek, de tény, hogy csak másod sorban van hivatalva az áhitat emelésére. S így vagyunk a templomi ájtatossággal is, és ez jól van így! Ma már nem szószék, de a kínálkozó műelv vonzza a nagyobb közönséget a templom falai közé; s hogy egy egy, művészek által előadott remek mise mű ékesen szölibben hat a szív legmélyére a legmalasztosabb szónoklatnál, s gyönyörben fűrdetve, megtisztultan emeli a lelket ahhoz kit „a bölcs lángesze föl nem ér”: mindez az én bizonyításomra legkevésbé szorult.

Ezért tódult tengeráradatként a közönség az ünnepe mindkét napján a belvárosi plebánia templom felé. Künn és benn diszruhás rendőrök tartották fenn a rendet. Rang osztály és vallási különbség sorompói eltűnnek itt. Imádkozni jó a közönség, s imádkozik a legkiválóbb fényűzés is, imádkozik önkénytelenül az ur dicséretét zengő művészek ihlett ajakival. Művészek az oltárnál, művészek a karzaton. S ha ki hallja — de közelebből nem ismeri — a templom oszlopos csarnokait bezengő művészi magánénekeket legkevésbé gondolna arra, hogy a „Faust”, „Mephisto”, „ja a „Kömvész” vidám „Baptiszt”, „ja, az eredeti „Little pole”, „Rómeo és Julia”, „Lorenzo”, „ja, szóval a jubilans öreg művész: Kőszeghy áldoz ime művésze tétel az oltár előtt. S a jeles műbarát, Schwendtner apát, Liszt kiváló tisztelője, méltóságteljes énekével, de még inkább Bogisich Mihály, kit az uristen is opera-énekesnek teremtett s nem a maga szolgájának csengő, érzelemteljes, minden szívbe illesztő ömlesztő hangjával meggyőznek bennünket arról, hogy nem volna okuk vallástalanságról panaszolkodni az ur némeleg szolgálainak csak ne oly fűlsértő korteshangon énekelnék a szent misét. Mikor a husvét hétfői „Te Deum” végeztével kiözönlött a közönség a Dunapartra, mindenkinek szemében büszkeség egy csillámát véltük felfedezni, s az öreg Duna, mikéntha tudná, hogy most koronázták meg a diadal munkáját, az ész diadalát az elemek felett, megaláztatása boszus érzetében a „Fecske” s „Hattyu” által vigan szeldelt hullámaikat loccsangatta a köpartra, melyen hetekkel ezeltőt bizony nem sétálhattak azok a „nevető” emberek.

Annál többen sétáltak az ünnepek délutánjain. Mintha a főváros legelőkelőbb körei s minden rendű és rangú osztályai adtak volna találkat egymásnak a korzón. Szemkápázatásig tarka csoportjai a sétálóknak, divatosan fényűző öltönyökben nagyrészt, lebegnek mintegy a sima aszfalton; legnagyobb a tolongás a vigadó kiosk előtt — kivált mikor az ég sötét fátyla alól sűrűn kezdi hullatni könyeit. De nem csoda, hogy így kedveljük mi a korzót. Bécsben van ringje, még fényesebb palotasortól szegélyezve — de nincs korzója. A bécsi ring sétálót nem üditi föl a víz felől lengő hűs szellő; parkettszerű aszfalt burkolata nincs a ringnek és a kocsiközlekedéstől sincs elzárva. Ime a mi korzónk előnye, melyek irigyelté teszik azt. Minden előnye mellett is azonban már másnap kevésbbé volt látogatott. A felhőtlen ég ugy csalogatta az embereket ki a zöldbe, hisz már oly régen voltak ott! A városi liget rendezetlensége, rossz zenéje és portengere messze földön híres; de volna bár rendezetlenebb, volna zenéje — a vak hárfás kinnpadronó akkordjait sem véve ki — még élvezetlenebb, veuné magába a Rákos minden porát: a „született” pesti előtt mégis a régi „kedves” (mert egyetlen) városerdő maradna az, hova csak egy vasárnap délután is el nem záródokolni a tisztas ösök elleni kegyetlenség volna! A kik pedig kevesebb hagyományos érzellemmel, de annál több jó izléssel dicsekedhetnek, azok a budai hegyek közé rándultak a fogaskerekű „masinán,” vagy csak az Emmauszba rándult apostolok alkalmatosságával. Mi, vállalkozóbb szellemű emberek pedig — kicsinyelve a hegyi ut minden kényelmesebb nemét, megvetve a Szécheny. (vulgo: sváb) hegyi vendéglő „borsos” rán tott csirkéit s „átlátszó” kotlettjeit — nyakunkba vettük a kopasz Gellértet, hogy megnézzük a híres „népün-

Van szerencsém a városi, valamint a vidéki dohányzó közönséget értesíteni, hogy

Székesfejérvárott kaszárnya-utca 4. sz. alatt szivar- és dohány-különlegességek-árudát nyitottam.

(Tabak- & Zigarren-Specialitäten-Verscheiss.)

Az időnként a nagyérdemű közönség szíves tudomására hoznám, igérem, miszerint minden törekvésem oda irányul, hogy jó minőségű árúkat pontos kiszolgáltatása által az érdeklődőknek mentül nagyobb élvezetet nyújthassak, bizton reményelve a n. érd. közönség mentül számosabb pártfogását maradván tisztelettel

Krausz Mór.

Vásári jelentés

Sz.-Fejérvár és környéke t. közönségéhez!

Az első női köpeny- és mantill-gyár

BLUMBERGER M.

Bécsből,

ajánlja a t. közönségnek

gazdagon ellátott raktárát

Nouvatok, Mantillok, fischü,

hársöny és posztó Jaquetok és esőköpenyekből

a legjutányosabb áráért.

Számos látogatásért esd

Blumberger M.

Bécsből,

Sz. Fejérvárott, a vásártéri főúton

3 ik női divatesernok.

HELYVÁLTOZTATÁS.

Van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, hogy

czipész-üzletemet

Grundböck-féle házból, Szent-György naptól fogva, saját házamba tettem át — viziváros zöldfa-utca 22-ik szám alatt, a három sarok mellett.

Ugy a helybeli, mint vidéki megrendelések pontosan eszközöltek.

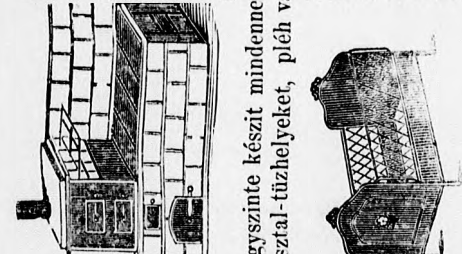
Ónás János.

Markus Simon

lakatosmester. uri-utca 13. sz.

Ajánlja a n. é. közönségnek bútorait, valamint kerti székeket és padokat, nyaralókat, ugy szinte gyermekágyakat, nagy ágyakat és ruganyos ágycéteket, bolcsőket gyermek-kocsikat nagy választékban, ugyszinte készit mindennemű legújabb szerkezeti takaré- és asztal-tűzhelyeket, pléh vagy cserép falazattal legjutányosabb árákon. Vidéki megrendelések gyors és pontos kiszolgáltatással, valamint rendes elkészítésére kezkeskedik, kész munkák minden időben és sok elő nem sorolt tárgyak nagy választékban kaphatók. Legmélyebb tisztelettel

Markus Simon.

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, miszerint a **gépészethez való mindenféle szerszámok** ugymint: nagy vas esztergapad, hozzátartozókkal. Furógépek, srófmetszők, lakatos- és kovács-szerek. Hordozható rézöntőde, minden hozzátartozókkal és ventilátorral, kovácsnak való kazány, szerek és dolgozópadok. Továbbá új szóró- és szelelőrosták, konkolyválasztó, ugy 4 lóerejű cséplőgép, kukoriczamorzsoló, s különféle géprészletek és vasalások, gépekhez való új öntvények igen jutányos áron eladatnak.

Tisztelettel

GALGÓCZY DÁNIEL

gépész, Sz.-Fejérvár Széchenyi utca.

Pályázati hirdetés.

Ercsi mezővárosában egy községi

orvostudori-állomás

betöltendő, felkértek mindazon orvostudor urak, kik az állomásra pályázni akarnak, folyamodványaikat

junius 1-ig

ercsi mezőváros előljáróságához

beküldeni sziveskedjenek, ez állomásnak a város részéről 300 frt. mondom háromszáz forint osz. ért. évi fizetést állapított meg.

Ercsi mezőváros Fejérmegyében fekszik, Budapestről 2 órányi a Duna mellett gőzhajó-állomással. Ercsi mezőváros lélek száma hat ezer (6000.)

Kelt Ercsi, (Fejérmegye) apr. 19. 1876.

Ercsi mezőváros előljárósága.

Arverési hirdetés.

A székesfejérvári e. f. kir. telektszéknek 7200. sz. a. végzése alapján közhírré tétetik, miszerint An vander Sándor felperesnek Szabó István és neje Fröschl Johanna alperes elleni 300 frt. tőke s járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a sz.-fejérvári 3922. sz. telekjében A+1. sorz. a. bevezetett alperesek nevein álló 800 frt. értékű nemkülönbön a sz. fejérvári 2141. számú telekjegyzőkönyvben +1. sorz. a. Dreisinger József és neje Volf Anna nevein álló 600 frt. értékű szőlőnek végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására 3-ik határidőül 1876. évi május 26 ik napjának d. e. 10 órája a megyeház 2 ik emeletén azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a fekvőség becsáron alul is 10% bánat pénz letévése mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett e hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§. aihoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóság nál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Kelt a székesfejérvári kir. törvényszéknek 1875. évi december hó 10 én tartott tkvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.

Arverési hirdetés.

A székesfejérvári e. f. kir. telektszék 11237. sz. alatti végzése alatti végzése alapján közhírré tétetik, miszerint a székesfejérvári városi aggintézeti pénztár mint felperesnek Német Ferencz és Pápai Erzsébet alperes elleni 150 frt. tőke és járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt és 680 frtra becsült a székesfejérvári 1804 sz. tjkönyvben A+1. sor. 868/b. IX. hrszám a. ingatlanos végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik s ennek foganatosítására 1 ső határidőül 1876. évi május hó 18-án, szükségsetében 2 ik határidőül 1876. évi június 19 én, mindenkor délelőtti 10 órája a kir. tszék helyiségében megyeház 2-ik emeleto, azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a 2. árverésen a fekvőség becsáron alul 10% bánatpénz képpen letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött Tuboly István kir. tszéki végrehajtó urnál megtekinthető lévén.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen tkvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a perrendts 433. és 466. §§. hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Kelt sz.-fejérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi február hó 18-án tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

A VALÓDI

WILHELM-féle

antiarthritis, antirheumatis vértisztító thea (vértisztító, csúz és köszvény ellen) mint

téli gyógyszer az egyedül biztos erejű vértisztító-szer

mert ez

„EURÓPA“

legelső orvosi tekintélyei által

A. es. k. udv. Irod. engedélyvel Bécs, decz. 7-én 1858.

Ö. es. kir. 1818. szabad átal., a hamisításól megóva Bécs, márcz. 28. 1871.

legjobb sikerrel használtatott és jóváhagyatott.

Ezen thea az egész szervezetet megisztítja; s annyira átjárja a testrészeket és belső használat folytán ugy eltávolítja tisztátalan, leülepedett, anyagot, hogy egyetlen egy más szer sem mérhető hozzá. A hatás biztos és tartós.

Alaposan gyógyítja a köszvényt, csúzt, gyermeklábak és idült makacs bajokat, genyedő sebeket, valamint mindennemű nemies bőrkütséket, test- és arcbőrpattanásokat, nemzörési daganatokat.

Különös hatásosnak bizonyult ezen thea lép és máj tödulások, valamint aranyér, sárgaság, heves ideges, izmok és csukló fájdalmak, ugyszintén gycornnyomás, szélhájdalmak, altest dugulás hügybántalmak, magümlések, férfigyöngeség és női fehérfolyás stb. ellen.

Betegségek, min gümükörök, mirigydag gyorsan és alaposan gyógyítatnak tartás thea ivás által, miután ez gyenge foszlató és vizzelető szer.

Tömérdek bizonyítvány, elismerő és dícsérő-levél, melyek kívánatra ingyen elküldetnek, bizonyítják a fennebbi adatok valódiságát. A mondottak bebizonyítására alább következőleg közlünk néhány elismerő levelet:

T. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchen. Spornsdorf, (Aussig mellett) 18. Octob. 1874.

Tisztelt uram! Hat év óta szenvedek egy különös köszvényes csont fájdalomban anélkül, hogy csak legesekélyebb segélyt találnék, a mint a vételen az ön kitünő vértisztító-theájával megismertett, s azt szorgalmasan használtam, örömmel tapasztaltam, hogy annak hatását csakhamar érezni kezdém, s heves fájdalmaim csakhamar csillapodni kezdének, ugy annyira, hogy legalább testmozgást tehettem, s nemsokára oly egészségnek örveudem, melyet már rég nem bírtam. Minthogy megvagyok gyözödvé, hogy e then bajomból teljesen kigyógyít, ugy kérem belőle posta-utánvéttel egy csomagot küldeni.

Minél előbb e theának birtokába juthatás reményében maradok tisztelője

Thiele Anna, Ácsmesterud.

T. Wilhelm Eerenz gyógyszerész urnak Neunkirchen. Kirchberg, 29-ik Oktober 1874.

Kérem számomra utánvéttel azonnal küldeni 2 csomagot a 8-8 adagot az ön híres vértisztító-thejától, melyet teljes hatással használok

tisztelettel, **Figlmüller Alajos.**

T. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak Neunkirchen. Ratibor, (Chiscka, Klein és Tabor mellett) 20. Nov. 1874.

Tisztelt uram! Minthogy nőmmel, ki 20 éven felül beteg volt, a Wilhelm-féle vértisztító-thea, a legjobb hatást eredményezte, ugy ismét önhöz fordulok s kérem, küldjön számomra 3 csomagot utánvéttel tisztelettel

Heihal József, földmives.

Óvás a hamisítás és felserelés ellen.

Az igazi Wilhelm-féle antiarthritis és antirheumatis vértisztító-szer csak az első nemzeti Wilhelm-féle vértisztító-theagyárban Neunkirchenben Bécs mellett, vagy általán az újságokban kijelölt raktárakban kaphatók.

Egy doboz 8 adagra felosztva, orvosi használat- és utasítással ellátva 1 frt. a bélyeg és pakolás-díj 10 kr.

A t. közönség kényelmére a valódi Wilhelm-féle csúz és köszvényellenes vértisztító-thea kapható még:

Székesfejérvárott Diebálla György gyógyszerárában.

Budapest: Török József, Thalmyer A. és társa gyógysz. Tapolezán Cseby Antalnál.